

—En aquest moment hi ha 130 socis, que vol dir que hi ha socis que col·laboren amb el club i no assisteixen al camp. Aquest nombre de socis es podria augmentar si s'anés a veure gent que ve a passar els caps de setmana. Sempre que s'han fet gestions, el resultat ha estat positiu.

—*No podem deixar de parlar de l'aspecte econòmic, que tants problemes porta a totes les entitats en aquests temps...*

—Jo crec que aquests últims anys hem aconseguit rebaixar el pressupost. Això ha permès que aquest any s'ha pogut tancar amb un petit superàvit. Ha estat possible perquè algunes despeses, com l'equipament i material ha anat a càrrec del president. La subvenció de la Federació Catalana ha estat de 43.000 pessetes, que queda per sota del cost de les fitxes, unes 75.000 pessetes.

—*Actualment quan es pregunta a tot president per la política del club, aquest respon gairebé sempre que es fa una política de pedrera. Ha estat també aquest l'objectiu de la Junta?*

—Crec que ho hem demostrat en tots aquests anys.

—*Després d'ésser cinc anys president del C.E. Sta. Eulàlia, hi ha algun propòsit que li agradaria haver aconseguit o deixar fet i no ha pogut ser?*

—No, perquè no es tractava de fer cap cosa de l'altre món, si no que ens interessava mantenir el que ja hi havia.

—*Finalment: quins han estat els millors èxits i els records més entranyables durant aquest temps?*

—L'ascens de l'equip juvenil a Primera Divisió, amb un equip de nois fills de Sta. Eulàlia. Crec que això té doble valor. No s'havia aconseguit mai. Llàstima que per falta d'experiència es va perdre la categoria només per un punt.

L'èxit de l'infantil aquest any, que ha quedat campió del Torneig de Primavera, essent l'equip que va fer el millor futbol.

—*Si vol afegir-hi alguna cosa...*

—Sí. Haig de dir que el que em dol més, ara a l'hora de plegar, és que no hagi sortit un nou president per tal que el C.E. Sta. Eulàlia continuï essent una entitat independent, com ha estat fins ara.

Voldria, també, donar les gràcies a tots els companys de junta, als que hi havia abans i als d'ara, per la seva col·laboració. I demanar disculpes per si alguna vegada no hem fet les coses com havíem pensat. Agrair també als pares dels nois que han col·laborat a l'hora dels desplaçaments per acompanyar-nos.

Enric Barbany i Bages